

Att växa i nåd och kunskap

Predikan av Jan-Gunnar Wahlén sön 8 jan 2017

”De tog sedan vägen genom Frygien och Galatien eftersom den heliga anden hindrade dem från att förkunna ordet i Asien. När de hade nått Mysien ville de bege sig till Bithynien, men det tillät inte Jesu ande. Då gick de genom Mysien och kom ner till Troas. På natten hade Paulus en syn; en makedonier stod där och bad honom: ’Kom över till Makedonien och hjälp oss.’ När han hade haft denna syn försökte vi genast ta oss till Makedonien, ty vi förstod att Gud hade kallat oss att förkunna evangeliet där.”
(Apg. 16:6-10)

Vi har ett ganska tydligt uppdrag från Jesus: att göra alla folk till lärjungar men det är ju oändligt brett och därför behöver vi precis som Paulus, Silas och Timotheos Guds ledning. Vi behöver gå i takt med Gud. Vi behöver timing. Det är en bön inför det nya året hos mig: Gud ge mig timing, ge oss som församling timing. Paulus fick uppleva att det var tid för Makedonien och vid bönestället får de kontakt med Lydia, hon döps och en församling grundas. Det var samma sak med Filippos som upplevde Guds ledning att lämna Samarien och gå ner till en öde landsväg. Där mötte han den etiopiske hoveunucken som kom åkande precis just då (Apg 8). Vi behöver be om att ha samma timing.

Jesus har sagt att vi ska göra alla folk till lärjungar och just nu jobbar vi med temat ”växa i lärjungaskap”. Men vad innebär det? Ja säkert väldigt mycket men kanske kan en formulering i 2 Petrusbrevet vara en vägledning: ”Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, amen.”
(2 Pet: 3:18).

Att växa i nåd

Att växa i nåd är ett mycket intressant uttryck. Och lite oväntat. Nåden tar man väl bara emot och sen är det bra? Ja, kanske finns det en risk att vi tänker så. Det finns en hel del likheter mellan världens religioner, inte minst de monoteistiska som bara har en Gud. Men nåden -att vi kan komma nära Gud tack vare Jesus Kristus- och inte våra egna gärningar är en kristen tanke. Det är ett fantastiskt befriande budskap! Det finns så många krav både inifrån och utifrån som många av oss kämpar med. En del borde vi inte ta åt oss alls men några handlar faktiskt i en längtan att hjälpa andra och vara goda medmänniskor. Därför finns det inte bara falska skuld känslor utan också verklig skuld som vi inte kan bli av med genom andliga övningar, sit ups eller genom att tänka eller andas på ett visst sätt. Vi behöver nåd. Vi behöver inte låtsas att vi är bättre än vi är. Genom Jesus sträcker Gud ut sin hand och lyfter upp oss i sin nåd. Som Ingmar Johansson sjunger: ”Maria Magdalena. Nåden är till för oss som inte klarar av det men litar på hans kors”.

Hur växer man i nåden? Jag vet inte om det har med livserfarenhet och självinsikt att göra men ju äldre jag blir desto mer tacksam känner jag mig över Guds nåd. Det är som om jag mer och mer inser behovet av den. Som förälder vet att man inte alltid räcker till. Ja, man behöver inte vara förälder, det räcker att försöka vara medmänniska. Vi brister ibland och behöver alla Guds nåd! När jag var ung kan det nog hända att jag ibland tänkte att jag var en rätt duktig kristen till skillnad från dönickarna i kyrkan men tänker man så är man på väg ut ur nåden, för den är inte bara till för andra utan också för mig.

Det här är ju nånting helt omistligt och centralt i vår kristna tro. Vi är Guds barn –inte för att vi har gjort oss förtjänta av det utan därför att vi är födda av honom. Han är inte i första hand ute efter våra tjänster utan våra hjärtan. Därför är Nya testamentets vanligaste namn på Gud Far. Han vill ha en nära relation med oss. När vi växer i nåd slutar vi att hänvisa till våra egna meriter och litar på det Gud har gjort för oss genom Jesus. Han är början och slutet, alpha och omega. Det är han som har nycklarna till döden och dödsriket, inte vi. Att växa i nåd kanske innebär en fördjupad tacksamhet över det Jesus har gjort för oss på korset. Så att vi som Paulus utbrister: ”jag vill aldrig någonsin berömma mig av annat än vår Herre Jesu Kristi kors” (Gal 6:14). Eller med Lydia Lithell sjunger: ”Det enda jag vet det är att nåden räcker”.

I tidningen Dagen läste jag en intervju med en kvinna mitt i livet som kommit till tro och gått en Alpha-kurs. Apropå nåden säger hon så här: -I dag är det okej att jag inte själv har kontrollen. Förr fanns det inte tid och utrymme för att vara svag. Men jag har märkt att man blir starkare av att vara buren.” (Dagen 5 jan 2017).

Att växa i kunskap

Att växa i kunskap tror vi att vi vet vad det är. Men vi har lätt att förväxla kunskap med information och begränsa det till någonting som handlar om förnuftet. Och så har katedern blivit sinnebilden för undervisningen också i kyrkan. Men vi får inte missa att kunskapsbegreppet i Bibeln är mycket bredare. Delvis handlar det om tankar, hur man uppfattar olika saker. I 2 Petrusbrevet läser vi om vikten att rätt uppfatta profetorden om Jesu återkomst. De är inte alltid lätta att tolka och därför finns det människor som förvränger Skriften, skriver Petrus (2 Pet 3:16). Det är alltså viktigt med en god teologisk grund.

Men ordet kunskap används också på ett mycket praktiskt och tillämpande sätt. I det första kapitlet av 2 Petrusbrevet står det om kunskap flera gånger. I den tredje versen läser vi: ”Ty allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss”. Parfrasen ”The Message” översätter det här med att vi har blivit ”personligt och nära bekanta med honom som bjuder oss hem till Gud”. Och jag tror att det är en riktig tolkning. Kunskap är inte bara tankar om Gud utan att lära känna honom.

Vi läser hela sammanhanget:

”Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskap om Gud och Jesus, vår herre. Ty allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss. Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur sedan ni kommit undan det fördärv som begäret drar med sig i denna värld. Sök därför med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, till kunskapen självbehärskning, till självbehärskningen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek. Ty om allt detta finns hos er och får växa till blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte överksam utan bär frukt” (2 Pet 1:2-8).

Det här är handlar om att växa i lärjungaskap.

Den som själv tagit emot nåden blir nådefull i relation till andra och så växer broderlig omtanke och kärlek fram.

Men ärligt talat har vi väl inte haft något vidare fokus på lärjungaskap i svenska frikyrkor på rätt länge, trots att det är ett så tydligt tema i Nya testamentet. Rätta mig om jag har fel men jag känner att det ofta blir så att vi bara erbjuder lättsmält verksamhet, kaffe, sång och musik. Ja förstås även gudstjänster men ändå känner jag att det ligger någonting i sociologen Alan Hirsch påstående att vi fostrar konsumenter istället för lärjungar.

I en ledare i Dagen skriver Joel Halldorf om att tron och vardagslivet inte alltid hänger ihop för oss. Han hänvisar till en amerikansk undersökning där en av de intervjuade ungdomarna säger: ”I kyrkan lär jag mig mer om Gud och Jesus men det påverkar inte mitt liv i övrigt”. Och i en liknande undersökning i Sverige där fyra församlingar ingick hittades i det insamlade materialet ingen som helst vägledning om vad tron kunde betyda för vardagslivet. Då hade man besökt gudstjänster, studerat församlingsblad, poddar och hemsidor. Joel Halldorf tror att det är den gamla syndakatalogen som spökar; att vi fortfarande lever i en motreaktion. Han skriver: ”Det moderna livet är förvirrande och fullt av subtila frestelser. Det är inte tillräckligt att reducera den kristna tron till terapeutiska tips, eller fromma löften om att Gud älskar oss. Kyrkan måste ge konkret vägledning. Vi behöver kunna svara på frågor som var gränsen går för girighet i ett kapitalistiskt samhälle. Eller: Hur undviker man självupptagenhet i sociala medier? Eller vilka sätt finns det att öva sig i tålmod och återhållsamhet när världen ropar ’allt genast’?” (Dagen 3 jan).

Det här är inga enkla frågor men vi behöver ge varandra redskap att hantera dem, så att vi har förmågan att ”läsa samtiden teologiskt” som han skriver. Och då tror jag bl.a. att vi måste hitta växtplatser där vi får tillfälle till fördjupning. De har sett lite olika ut genom historien och kallats för lite olika saker. På 1800-talet var det konventiklar (andakter i hemmen) och senare har vi haft bönemöten och veckobibelstudier. ”Vinden” bland ungdomarna är ett exempel hos oss. Kan vi skapa regelbundna mötesplatser där vi delar livet med varandra och samtalar om vardagslivets olika utmaningar? Jag tror det är en ödesfråga för den kristna församlingen. För att inte den soppa vi kokar ska bli så tunn att den inte ger den näring som behövs.

Avslutning

Lärjungaskapet är en fantastiskt spännande resa, lika spännande som det var för Paulus, Silas och Timotheos i Apostlagärningarna 16. Och vi får vara med på den av bara nåd! Vi behöver växa i nåd och ständigt påminna oss om Jesus och hans kors. Vi tror inte på vår tro – vi tror på honom! Men vi behöver också växa i kunskap, en praktisk, tillämpande kunskap där vi frågar oss: vart går vägen för snart 30-åriga Hovsta frikyrkoförsamling? Vad ligger på Guds hjärta inför det nya året? För min del så tror jag det på något sätt handlar om att hitta vägar till fördjupning, så att växer i både kvantitet och kvalitet. Men det kan ju se ut på väldigt många olika sätt och det gäller att gå i takt med Gud. Så låt oss be om timing. Växer vi i nåd växer vi också i kunskap om Jesus Kristus. Växer vi i kunskap om Jesus Kristus växer vi också i nåd.

Frågor till eftertanke och samtal:

Hur växer vi i nåd och i kunskap?

Vad vill Gud med det nya året?